

Arrest

nr. 235 559 van 27 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 11 september 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 16 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 19 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 24 januari 2017 (RvV 24 januari 2017, nr. X).

1.3. Verzoeker diende op 22 maart 2017 een tweede verzoek in om internationale bescherming. De commissaris-generaal trof op 30 juni 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van verzoekers tweede asielaanvraag.

1.4. Verzoeker diende op 17 november 2017 een derde verzoek in om internationale bescherming. De commissaris-generaal trof op 26 januari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van verzoekers derde asielaanvraag.

1.5. Verzoeker diende op 30 mei 2018 een vierde verzoek in om internationale bescherming. De commissaris-generaal trof op 30 juli 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van verzoekers vierde asielaanvraag.

1.6. Verzoeker diende op 6 september 2018 een vijfde verzoek in om internationale bescherming. De commissaris-generaal trof op 31 oktober 2018 een beslissing waarbij een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard.

1.7. Verzoeker diende op 23 januari 2019 een zesde verzoek in om internationale bescherming.

1.8. De commissaris-generaal trof op 28 juni 2019 een beslissing waarbij een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u sjiïet van Arabische origine. Van uw geboorte tot uw vertrek uit Irak woonde u in de wijk Sadr, Bagdad. U bent gehuwd en heeft drie kinderen. U verliet Irak op 30 augustus 2015 en kwam via de Balkanroute aan in België op 11 september 2015, waarna u een eerste verzoek tot internationale bescherming indiende op 16 september 2015.

U baseerde uw eerste verzoek op volgend asielrelaas:

U werkte als onderofficier bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken sinds 2007 en was verantwoordelijk voor data input in het elektronisch archief. Op vraag deed u ook opzoeken in het personeelsbestand. Eind 2014, begin 2015 merkte u dat personen over wie u op bevel van kapitein A. A. H. a. F. en kapitein W. G. A. informatie moest opzoeken, werden vermoord. U besloot om dit begin januari 2015 mondeling te melden en aan te klagen bij uw overste F. H. A. M., assistent van de vice-minister voor politieaangelegenheden. Hij zei u dat u deze zaak beter kon laten rusten. Op 14 januari 2015 ging F. M. verplicht op pensioen. In juni 2015 kwam A. A. H. e. F. te weten dat u klacht had ingediend en kwam hij u persoonlijk bedreigen. Via een collega wiens schoonbroer bij de inlichtingendienst werkte, wist u dat A. a. F. wraak op u wou nemen. Op 16 juni 2015 ging u naar de trouw van uw neef waar een auto met gewapende mannen willekeurig het vuur opende. Uw vader overleed op weg naar het ziekenhuis, uw neef werd in zijn arm geraakt en u bleef ongedeerd. Daarna kreeg u drie weken of een maand verlof. Toen u weer naar uw werk ging, kwam u te weten via uw collega dat A. a. F. verantwoordelijk was voor de dood van uw vader. Uw collega raadde u op 25 of 26 augustus 2015 aan om het land te verlaten. Daarna ging u voor vier dagen naar de woonst van uw neef S. J. in Sadr, waarna u uw land van herkomst verliet.

Uw eerste verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming op 19/08/2016. Deze beslissing werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 24/01/2017.

U diende op 22/03/2017 een volgend verzoek in. U baseerde dit op de eerder aangehaalde asielmotieven, met name dat u problemen had op uw werk en u stelde eveneens dat u inmiddels veroordeeld werd omwille van uw onwettige afwezigheid op uw werk. U voegde nog toe dat uw zoon ontvoerd werd omwille van uw problemen en uw schoonbroer werd vermoord toen hij getuige was van de ontvoering van uw zoon. Uw tweede verzoek werd op 30/06/2017 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend.

U diende op 17/11/2017 een derde verzoek in bij de Belgische instanties, waarvoor u zich nog steeds op de eerder aangehaalde asielmotieven beriep. U verklaarde nieuwe bewijsstukken te hebben omtrent het onderzoek naar aanleiding van de moord op uw vader. U stelde dat uw overste achter de eerder vermeldde ontvoering van uw zoon zat, en vreest nog steeds door uw overste gedood te worden of gearresteerd te worden vanwege uw veroordeling als deserteur. U voegt nog toe dat uw broer in 2015

ontslag moest nemen bij de grenspolitie, nadat uw overste militieleden van Sadr City op hem afstuurden om hem te bedreigen. Uw derde verzoek werd op 26/01/2018 door het CGVS afgewezen met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend.

Op 30/05/2018 diende u een vierde verzoek in. U baseerde dit op de eerder aangehaalde motieven, en voegde toe dat u medische problemen heeft. U gaf aan dat uw familie sinds uw vorige aanvraag geen problemen meer had gekend nu zij zich steeds verplaatsen. Uw vierde verzoek werd op 30/07/2018 niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend.

U diende een vijfde verzoek in op 06/09/2018. U verklaarde geen nieuwe elementen te hebben in verband met uw verzoek, maar wel ernstige medische problemen te hebben (hartkwaal). U verklaarde nog steeds te vrezen om gedood te worden door de al Sadr-militie, omdat de militie u om uw medewerking had gevraagd. Na uw vertrek werd uw familie gevisiteerd en uit hun huis gejaagd. In de marge van uw aanvraag gaf u nog aan te hebben deelgenomen aan demonstraties voor de Iraakse ambassade in juli 2018. Uw vijfde verzoek werd op 31/10/2018 niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend.

Tot slot diende u op 23/01/2019 een zesde verzoek in. U baseert uw zesde verzoek nog steeds op de asielmotieven die u in het kader van uw voorgaande aanvragen uiteenzette. U herhaalt dat u problemen kende met een officier op uw werk. U herhaalt dat u veroordeeld werd voor onwettige afwezigheid op uw werk. U herhaalt dat uw broer problemen kreeg met de militie omwille van uw problemen en hij daarvoor zijn werk moest opzeggen. U herhaalt dat u in juli 2018 deelnam aan een betoging voor de Iraakse ambassade in Brussel. U voegt toe dat u mogelijk vervolging riskeert in Irak omwille van uw deelname aan die betoging, aangezien u een heel bekende persoon bent in Irak. U was in Irak immers niet enkel tewerkgesteld bij het ministerie van Binnenlandse Zaken, u was ook als religieuze zanger actief voor de sjiitische gemeenschap. U voegt toe dat u hierdoor problemen kreeg met de sjiitische militie Saraya al Salaam, voorheen gekend als Jaesh al Mehdi (het Mehdi-leger), ook gekend als de militie van al Sadr of Sadristen. Die militie zou u immers in mei 2015 gevraagd hebben om voor Moqtada al Sadr te zingen, wat u weigerde. Eén van de leiders van de militie, die op bezoek kwam bij de neef waar u na problemen op uw werk ondergedoken was, sprak u daar een tweede keer aan om te zingen voor Moqtada al Sadr. U weigerde, waarna het gesprek abrupt afgebroken werd. U verliet korte tijd later Irak omwille van de problemen op uw werk. Na uw weigering om te zingen zou de sjiitische militie Jaesh al Mehdi het eveneens op u gemunt hebben. Zo geeft u aan dat de eerder vermeldde ontvoering van uw zoon en de dood van uw schoonbroer het werk was van de sjiitische militie Jaesh al Mehdi. Ook werd uw leegstaande huis beschoten in oktober 2018. Bovendien liet een vriend die in Nederland verbleef u in januari 2019 weten dat zowel uw als zijn naam op een zwarte lijst van 'gezochten' staan die op het kantoor van het Mehdi-leger uithangt. Uw vriend ontdekte dit toen zijn neef, die zelf leider is bij het Mehdi-leger, hem hiervoor waarschuwde.

Ter staving van uw zesde verzoek legt u volgende documenten neer: enkele foto's van uw beschoten huis, een kopie van de lijst van personen die gezocht worden door de militie, enkele foto's van uw deelname aan een betoging voor de ambassade in Brussel, een foto van de officiële aanvraag voor de betoging, die u doorgestuurd kreeg van de jongeren die de betoging organiseerden, een blad met hyperlinks naar YouTube-video's waarop u zingt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw zesde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met uw overste op het ministerie van binnenlandse zaken. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 181 180 van 24 januari 2017. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing. Inzake uw tweede en derde verzoek nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. U diende hiertegen geen beroep in binnen de wettelijk voorziene termijn. Uw vierde en vijfde aanvraag werden door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Ook hiertegen tekende u geen verzet aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoeken en staat de beoordeling ervan vast.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de nieuwe motieven die u aanbrengt in het kader van uw zesde verzoek, met name dat u problemen vreest met de militie Jaesh al Mehdi / Al Sadr militie / Saraya al Salaam omdat u zou geweigerd hebben in te gaan op hun vraag voor Moqtada al Sadr te zingen, moet worden vastgesteld dat aan deze nieuwe motieven geen geloof kan worden gehecht.

Zo moet vooreerst vastgesteld worden dat u bij geen enkele van uw vijf voorgaande verzoeken tot internationale bescherming ooit heeft aangehaald dat u religieus zanger bent en dat u in die hoedanigheid ooit door een sjiiitische militie gevraagd werd om voor hen te zingen, dat u dit tot twee maal toe zou geweigerd hebben en u hierdoor ernstige problemen zou vrezen. De opmerkelijke laattijdigheid van uw nieuwe verklaringen, die betrekking hebben op een probleem dat nochtans voor uw vertrek uit Irak al zou zijn ontstaan, met name in dezelfde periode wanneer uw vermeende problemen met uw collega A. ontstonden, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze nieuwe verklaringen reeds in ernstige mate.

Ter verschoning van deze opmerkelijke laattijdigheid voert u aan : "Ik heb het niet aangehaald omdat ik niet rechtstreeks bedreigd werd. Het was verbaal en ik kon niets bewijzen." (CG p. 2), een verklaring die allerm minst overtuigt. Ook wanneer u gevraagd wordt waarom u niet eerder aangaf dat u (een bekend) religieuze zanger bent, herhaalt u slechts dat u het niet eerder heeft aangehaald, "omdat u bedreigd was op het werk" (CG p.7).

Nochtans is er kennelijk een verband tussen de eerder aangehaalde problemen op uw werk met uw collega A. en de problemen met de militie na uw weigering te zingen voor Moqtada Al Sadr. Immers, u voert zelf aan dat uw collega A. lid is van dezelfde militie die u uitnodigde om voor hen te komen zingen (CG p.3, 5). Bovendien kadert u de vervolging van uw familie in Irak door deze militie - feiten die u eerder aanhaalde en verbond met uw vrees voor A. - nu in uw nieuwe relaas over uw weigering te zingen voor de militie (CG p.3). Gewezen op uw eerdere verklaringen hieromtrent, legt u zélf het verband tussen A. en de militie (CG p.5), A. zou immers tot dezelfde militie behoren die u vroeg voor hen te zingen en mogelijk zou de militieleider die u vroeg voor hen te zingen hetzelfde van u verlangen als wat u voor A. deed, met name opzoeken in de database op uw werk (CG p.5). De vrees die u meent te koesteren voor de militie is niet los te koppelen van uw vrees voor A., die u wél eerder vermeldde. Er mag dan ook verwacht worden dat u in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming van meet af aan volledige verklaringen zou afleggen over de actor van vervolging die u vreest. Indien u daadwerkelijk voor uw vertrek uit Irak om meerdere redenen dezelfde militie vreesde, mag verwacht worden dat u al deze redenen van meet af aan zou uiteenzetten, wat in casu niet het geval is. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan stellen "Ik weet het niet. Omdat ik directe problemen had op mijn werk, met die

officier. Ik weet het niet, ik dacht dat het genoeg was.” (CG p. 7). Er dient aan herinnert dat de problemen die u kende met een officier op uw werk manifest ongeloofwaardig zijn bevonden. Het feit dat u naar ongeloofwaardig bevonden feiten verwijst om te verantwoorden waarom u niet eerder over de nieuw ingeroepen motieven vertelde, tast de geloofwaardigheid van deze nieuwe elementen nog verder aan.

U voert nog aan dat u eerder niet zeker was van de reden waarom u en uw familie vervolgd werd, dat u het pas zeker weet nu uw naam op een lijst van de militie circuleert en uw huis beschoten werd, waardoor u de eerder vermeldde incidenten, zoals het gedwongen ontslag van uw broer bij de grenspolitie, de ontvoering van uw zoon en de dood van uw schoonbroer, dan pas in een ander licht zag (CG p.4, 5, 7). Er moet echter op gewezen worden dat uw tweede en derde verzoek, die gebaseerd waren op de problemen van uw broer, zoon en schoonbroer, allen werden afgewezen omdat u deze incidenten inhoudelijk telkens verbond aan uw oorspronkelijk, ongeloofwaardig bevonden probleem met A. U heeft tegen deze beslissingen geen beroep aangetekend en voerde op geen enkel moment aan dat deze incidenten mogelijk een andere oorzaak kenden, met name uw weigering om voor de militie te zingen. De laattijdigheid van uw nieuwe beweringen wordt hierdoor des te pertinenter, wat de ongeloofwaardigheid van deze nieuwe, post-factum verklaringen enkel nog verder bevestigt.

Hoe dan ook zijn uw nieuwe verklaringen over problemen met de militie vanwege uw weigering voor hen te zingen op zich weinig aannemelijk. Immers, de militie zou u in mei 2015 een eerste keer benaderd hebben met de vraag voor Moqtada al Sadr te zingen, wat u weigerde (CG p.3-4). Kort nadien zou A., die nauwe banden heeft met/ lid is van diezelfde militie (CG p.5), ontdekt hebben dat u tegen hem klacht had ingediend en u bedreigd hebben. Vervolgens zou er in juli een aanslag op u zijn gepleegd door handlangers van A. (i.e. leden van diezelfde al Sadr-militie). U verklaart vervolgens te zijn ondergedoken bij een neef, waar u in een gesprek verwickeld raakte met één van de militieleiders die er op bezoek kwam, en u er een tweede maal vroeg om voor hen op te treden (CG p.4). Het tart alle logica dat eenzelfde militie u tegelijkertijd aan boord probeert te halen omwille van uw zangtalenten, en u anderzijds probeert uit de weg te ruimen op vraag van uw collega A., die tot dezelfde militie behoort. Het is evenzeer geheel onlogisch dat u na de aanslag op u, besteld door A., “onderduikt” bij uw neef, maar daar kennelijk wel gewoon in gesprek gaat met een bezoeker, die de leider blijkt te zijn van de militie waar A. deel van uitmaakt (CG p.4-5). Dat u in dit tweede gesprek, ondanks de vervolgingsfeiten die kort voordien zouden hebben plaatsgevonden, het zelfs nog aandurft om opnieuw het lucratieve voorstel van de militie om voor hen te zingen simpelweg af te wijzen (CG p.4), is geheel onlogisch en in strijd met alle redelijkheid. Er kan aan uw bijkomende problemen met de militie omwille van uw weigering voor hen te zingen, dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

De nieuwe incidenten die zich zouden hebben voorgedaan in verband met uw weigering te zingen voor de militie, met name dat uw leegstaande huis zou beschoten zijn in oktober 2018 (DVZ 6de verzoek, rubriek 17, CG p.6) en u op een soort zwarte lijst van de militie belandde van gezochte personen (DVZ 6de verzoek, rubriek 17, CG p.7), zijn in het licht van voorgaande evenmin aannemelijk. De foto's die u van uw beschoten huis voorlegt kunnen uw geloofwaardigheid niet herstellen. Er kan enkel vastgesteld worden dat het foto's zijn van een huis, mogelijk in Irak. Over de exacte plaats, datum en context van de foto kan niets afgeleid worden, er is geen enkel objectief verband met uw persoon en uw relaas. Uw bewering dat de militie in oktober 2018, meer dan 3 jaar nadat u het land verliet en uw gezin uw huis verlaten heeft, dit leegstaande huis zou beschieten “omdat ze dachten dat er iemand binnen is” (CG p.6), is weinig aannemelijk in de Iraakse context, waar de milities zowel een sterke sociale controle als macht uitoefenen op welbepaalde wijken en goed op de hoogte zijn van het wel en wee in de wijk. Indien uw huis daadwerkelijk enige tijd leegstaat omdat uw familie voortdurend op de vlucht is sinds uw vertrek (Ibid), is het weinig logisch dat de militie drie jaar na uw vertrek alsnog doelgericht dit huis zou beschieten. Dat u per toeval ontdekte dat u door de militie wordt opgespoord is evenmin aannemelijk (DVZ 6de verzoek, rubriek 17, CG p.7). Het enige bewijsstuk dat u ter staving van dit nieuw element voorlegt betreft louter een kopie waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. U zou recent via een vriend vernomen hebben dat uw naam op deze zwarte lijst staat die in een van de kantoren van de militie uithangt. Uw vriend zou zelf eveneens op deze lijst staan en kreeg de lijst doorgestuurd van zijn eigen neef, die leider is bij de militie (DVZ 6de verzoek, rubriek 17, CG p.7, 9). U kan vervolgens geen enkele redelijke uitleg verstrekken waarom de neef van de militieleider zelf gezocht zou worden door de militie, ondanks zijn familiale connectie met de leider (die hem bovendien waarschuwde voor het gevaar en dus kennelijk op goede voet staat met zijn neef, p.9). De hyperlinks naar YouTube-video's van u als zanger in Irak en België leveren geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsvrees in Irak.

Voor zover u de eerder aangehaalde incidenten nu inhoudelijk verbindt aan uw nieuwe relaas, met name dat u door de sjiiitische militie Mehdi-leger/saraya al Salaam / al Sadr vervolgd wordt omdat u weigerde op hun vraag in te gaan om te zingen voor Moqtada al Sadr, volstaat het om te besluiten dat u uw nieuwe relaas niet aannemelijk heeft gemaakt, waardoor de incidenten die u hier aan verbindt evenmin geloofwaardig zijn.

Uit uw administratieve dossier blijkt voorts dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op de problemen met uw collega A. en uw veroordeling wegens ongewettigde afwezigheid op uw werk. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar deze asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, en die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd. Waar u nu verklaart dat uw collega A. lid is van de Al Sadr-militie (alias Mehdi-leger, alias Saraya al Salaam), dat het voor u altijd al duidelijk was dat A. bij de militie al Sadr is (CG p.5), staat haaks op uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek. Toen verklaarde u immers nog dat u niet wist met welke militie uw collega A. banden had. Hiermee geconfronteerd, kwam u niet verder dan opwerpen dat u 'niet meer weet wat u gezegd hebt' (CG p.5). De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt hiermee nog bevestigd.

De ongeloofwaardigheid van de ontvoering van uw zoon en dood van uw schoonbroer wordt eveneens nog verder bevestigd nu blijkt dat u zich zelfs het jaartal niet meer zou kunnen herinneren wanneer de ontvoering van uw zoon en de hiermee samenhangende dood van uw schoonbroer gesitueerd moeten worden : "ik weet het echt niet meer. 2016 of 2017 "(CG p.4). Dat u dergelijke ingrijpende, recente gebeurtenissen, waarbij uw naaste gezinsleden familieleden betrokken zouden zijn en die de kern uitmaken van uw vervolgingsvrees, niet nauwkeuriger in de tijd kan situeren ondergraaft de geloofwaardigheid van deze feiten enkel nog verder.

U heeft evenmin bijkomende inhoudelijke verklaringen of bewijsstukken aangebracht met betrekking tot de problemen die uw broer zou gekend hebben op zijn werk omwille van u. Integendeel, u blijkt zelfs niet meer te weten wanneer uw broer bedreigd werd en schat dit nu in 2017, "als ik me niet vergis" (CG p.6). Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat hij in 2015 al bedreigd werd, werpt u op dat hij pas in 2017 zijn werk definitief verliet (CG p.7), wat geen redelijke verschooning biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, daar u eerder expliciet aangaf dat uw broer in 2015 ontslag moest nemen bij de grenspolitie nadat hij bedreigd werd (derde verzoek). Het gegeven dat u er wederom niet in slaagt zelfs maar bij benadering te situeren wanneer een naast familielid omwille van uw problemen dermate ernstig bedreigd werd door de militie dat hij zijn job diende op te geven, bevestigt eens te meer de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Wat betreft uw deelname aan een betoging, waarover u reeds in het kader van uw vijfde verzoek verklaringen aflegde, legt u in het kader van onderhavige aanvraag bijkomende verklaringen af, met name dat u vervolgd zal worden bij terugkeer naar Irak omwille van uw deelname aan de betoging in juli 2018 (CG p.6). U geeft aan dat ambassadepersoneel foto's nam van de aanwezige betogers en dat u, in uw hoedanigheid van bekende zanger, over heel Irak herkend zal worden als opposant van de regering en de milities (CG p.8). U legt met betrekking tot uw deelname een foto voor van de aanvraag om een betoging te mogen organiseren, gericht aan de Belgische autoriteiten (om aan te tonen wanneer de betoging plaatsvond), en enkele foto's van uzelf tijdens de betoging. Er dient op gewezen te worden dat uw deelname aan een betoging in België geen nieuw gegeven is aangezien u hier reeds naar verwees in het kader van uw voorgaande aanvraag, en er toen reeds door het CGVS het volgende werd geoordeeld:

"Wat betreft uw opmerking dat u deelnam aan een betoging aan de Irakese ambassade (DVZ 16) moet worden opgemerkt dat u zelf verklaart niet politiek actief te zijn, of "niets met politiek te maken te hebben". U haalt voorts ook geen problemen aan in die zin, waardoor ook uw loutere deelname aan een betoging niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt." Het gegeven dat u nu alsnog in algemene termen aanvoert dat u bij terugkeer in Irak problemen vreest met de autoriteiten of de milities omwille van uw deelname aan deze betoging, is dan ook een laattijdige, ongefundeerde bewering die aannemelijkheid en oprechtheid mist. U slaagt er niet in om aan te geven wát u precies zou vrezen omwille van uw deelname, noch waarop u zich baseert om te stellen dat u vervolgd zou worden bij terugkeer: u vreest "geliquideerd" te worden door "de milities, de staat, de overheid", omdat u "betoogd heeft en bekend bent als zanger" (CG p.8). Gevraagd naar concrete elementen die u doen vrezen dat u vervolgd zou worden omwille van uw deelname aan een betoging in België, werpt u op 'dat ze u zullen liquideren, u bij verstek veroordeeld werd, de milities u meteen zullen oppakken "want wie durft neen te zeggen tegen hen wordt meteen geliquideerd" en dat ze

nu uw familie proberen vinden om u onder druk te zetten' (CG p.8). Hiermee verwijst u in se louter naar het amalgaam aan asielmotieven die u eerder al aanhaalde, met name dat u bij verstek veroordeeld werd vanwege ongewettigde afwezigheid op uw werk, uw vermeende problemen met de militie in het verleden en de vermeende problemen die uw familie hierdoor nog gekend zou hebben in Irak na uw vertrek (CG p.8). Uw vrees voor vervolging door het regime omwille van uw deelname aan een beperkte, eenmalige manifestatie in België in de zomer van 2018 dient in concreto te worden aangetoond, u blijft hier duidelijk in gebreke en brengt geen enkel concreet en geloofwaardig feit aan waarop u deze persoonlijke vrees baseert. U brengt evenmin concrete informatie aan waaruit duidelijk zou blijken dat deelnemers aan betogingen in of buiten Irak actief zouden worden opgespoord en vervolgd door de Iraakse autoriteiten of derden. De printscreen van de aanvraag van de betoging en de door u voorgelegde foto's van uw aanwezigheid op de betoging wijzigt hier niets aan. Uw aanwezigheid bij de manifestatie werd op zich immers nooit betwist.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Immers, de beoordeling in het kader van uw eerste verzoek tot internationale met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet, blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt :

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft,. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de

Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om

internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), met de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en met de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de (oude) Procedurerichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de *"principes van machtsoverschrijding"*.

In een eerste middelonderdeel levert verzoeker kritiek op de nieuwe wetsbepaling van artikel 57/6/2, § 1, van de vreemdelingenwet, die van toepassing is sedert 22 maart 2018. Luidens verzoeker zou deze nieuwe wetsbepaling niet langer voorzien dat het CGVS *"op een met redenen omklede wijze zou motiveren dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement"*. Tevens merkt verzoeker op dat de beslissing enkel een opsomming van de reeds afgeronde procedure bevat, maar de huidige persoonlijke situatie van verzoeker hierbij niet zou betrekken.

In een tweede middelonderdeel verwijt verzoeker de commissaris-generaal een te oppervlakkige beoordeling van de nieuwe stukken, die volgens hem ten onrechte niet in aanmerking werden genomen. Verzoeker meent dat de 5 nieuwe documenten het parcours van verzoeker en zijn hoedanigheid van zanger van religieuze stukken uit de Koran afdoende staven. Hij beweert een gematigd praktiserend moslim te zijn van sjiitische strekking en houdt voor dat hem werd afgeraden te spreken over zijn activiteiten als religieuze zanger omdat hij dan als radicaal en extremistisch beschouwd zou worden. Omdat hij Irak heeft verlaten in de zomer van 2015, zo vervolgt verzoeker, toen Europa te kampen had met terroristische aanvallen, is het begrijpelijk dat hij het religieuze luik van zijn relaas ongemoeid liet, zo stelt hij. In een derde middelonderdeel oppert verzoeker dat een persoonlijk onderhoud zich opdringt.

In een vierde middelonderdeel, dat getuigt van onzorgvuldig knip- en plakwerk, verwijst verzoeker naar artikel 13 van het EVRM, naar artikel 47 van het Handvest en naar artikel 39 van de (oude) Procedurerichtlijn die een recht op daadwerkelijk beroep garanderen. Verzoeker betoogt dat *"de beslissing tot de eerder niet-inoverwegingneming van de meervoudige asielaanvraag thans de beslissing die de aanvraag onontvankelijk verklaart, houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet open staan"* (sic). Dat veronderstelt volgens verzoeker dat het beroep schorsend is en met volle rechtsmacht dient behandeld te worden. Verzoeker stelt dienaangaande dat *"de motivatie uiteindelijk hem niet in staat stelt de beslissing te begrijpen en zich dienstig te verweren"*.

In een vijfde middelonderdeel voert verzoeker aan dat er een onzorgvuldig onderzoek werd gevoerd omdat er volgens verzoeker wel degelijk nieuwe feitelijke elementen werden aangehaald die de kans aanzienlijk groter maken om als vluchteling te worden erkend of om de subsidiaire bescherming te bekomen. Het CGVS heeft naar het oordeel van verzoeker geen rekening gehouden heeft *"met de gelegenheid dat de verzoekende partij een soennitische moslim is waarvan de broer ook in België erkend werd als vluchteling, zodaar (sic) het gezin sowieso een bijzonder profiel biedt dat dient te worden onderzocht om het risico in geval van terugkeer in te schatten"*.

In een zesde middelonderdeel betoogt verzoeker dat een terugkeer naar Irak voorbarig is gelet op de algemene onzekerheid die daar heerst, waarbij hij een artikel vanop de website *Middle East Eye d.d. 8 januari 2019 integraal citeert*.

Verzoeker besluit dat er geen zorgvuldig onderzoek werd gevoerd naar de nieuwe elementen en vraagt de Raad om de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier terug naar het CGVS te verwijzen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens vestigt de commissaris-generaal de aandacht op het feit dat, in zoverre verzoeker verder bouwt op het asielrelaas van zijn eerste asielaanvraag, de ongeloofwaardigheid daarvan met kracht van gewijsde door de Raad werd vastgesteld in zijn arrest nr. X van 24 januari 2017. Wat betreft de nieuwe motieven die verzoeker in zijn zesde verzoek om internationale bescherming aanvoert, namelijk vervolging door de militie Jaesh Al Mehdi/Al Sadr militie/Saraya al Salaam wegens het niet willen optreden voor die militie als religieuze zanger, merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker dit feitelijke element nooit eerder in het kader van zijn vijf eerdere verzoeken om internationale bescherming meedeelde, hoewel die feiten zich zouden hebben voorgedaan alvorens verzoeker Irak in 2015 had verlaten. Een dergelijk laattijdig aanbrengen van een vrees voor vervolging acht de commissaris-generaal niet ernstig en daardoor ongeloofwaardig. Daarenboven stelt de commissaris-generaal vast dat de feitelijke elementen intrinsiek onaannemelijk zijn. Het zou immers geen steek houden dat de genoemde milities verzoeker tegelijk aan boord zouden willen halen omwille van zijn zangtalenten en tegelijk uit de weg zouden willen ruimen, hetgeen verzoeker in zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming had vermeld. Gelet op de ongeloofwaardigheid daarvan kan de beweerde vervolging door de militie Jaesh Al Mehdi/Al Sadr militie/Saraya al Salaam wegens het niet willen optreden voor die militie als religieuze zanger niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogt. De 3 documenten die verzoeker ter staving van dit nieuwe asielmotief neerlegt, vermogen deze appreciatie niet te wijzigen. De foto's van zijn beschoten huis kunnen van gelijk welk huis in Irak zijn, de kopie van de lijst van personen die gezocht worden door de militie betreft geen authentiek document en wordt niet ondersteund door een geloofwaardig asielrelaas, terwijl de *hyperlinks* naar zangfragmenten van verzoeker geen aanwijzing inhouden, noch aannemelijk maken van enige vervolging daardoor. Verzoeker legde nog twee documenten neer die gerelateerd zijn aan een asielmotief die hij dat werd aangebracht tijdens zijn vorige (vijfde) verzoek om internationale bescherming, namelijk deelname aan een betoging voor de Iraakse ambassade in België. Dienaangaande merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers aanwezigheid bij die betoging niet wordt betwist, maar dat er geen aanwijzingen zou zijn dat verzoeker daarvoor vervolging zou vrezen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. De nieuwe documenten die verzoeker daarover neerlegt, bevestigen louter zijn aanwezigheid op die betoging, maar bevatten geen nieuwe informatie over een eventuele vrees voor vervolging die daaruit zou volgen. Deze twee documenten zijn daardoor evenmin een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogt. Wat de subsidiaire bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, vermeldt de commissaris-generaal dat er zich geen fundamentele wijzigingen voordeden in de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst Bagdad sinds zijn vorige asielaanvraag niet in overweging genomen werd (31/10/18). Om dat de staven, verwijst de commissaris-generaal naar 'EASO' landeninformatie van maart 2019, waaruit geen situatie van willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan blijken. Evenmin kan de veiligheidssituatie in Irak dus gelden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogt.

De commissaris-generaal besluit dat het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

2.2.2. Het enig middel is niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het EVRM, met de artikelen 41 en 47 van het Handvest en met de artikelen 23 en 39 van de (oude) Procedurerichtlijn, aangezien verzoeker verzuimt uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing *in concreto* deze verdrags- en richtlijnbevestigingen zou schenden. Verzoeker vermeldt dat al deze bepalingen voorzien in het recht op een daadwerkelijk beroep, maar slaagt er niet in om aan te tonen dat zo'n daadwerkelijk beroep *in casu* niet voorhanden zou zijn. Verzoeker verklaart weliswaar dat "*de motivatie uiteindelijk hem niet in staat stelt de beslissing te begrijpen en zich dienstig te verweren*", doch dit wordt gelogenstraft door het feit dat verzoeker blijkbaar bij machte was een omstandig verzoekschrift neer te leggen bij de Raad als repliek op de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat hij kennis nam van de motieven daarin vervat en hij zijn recht op daadwerkelijk beroep aldus ten volle kon uitoefenen. Zoals verder in dit arrest zal blijken, voldoet de bestreden beslissing verder aan alle vereisten van motivatie, zoals voorgeschreven

door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het enig middel is eveneens onontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Die schending kan niet dienstig aangevoerd worden, aangezien de beoordeling beperkt is tot de nieuwe elementen, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Het middel is evenmin ontvankelijk in zoverre verzoeker de schending aanvoert van de *"principes van machtsoverschrijding"*, gezien in zijn verzoekschrift niet wordt verhelderd op welke wijze de bestreden beslissing in strijd zou zijn met deze principes.

2.2.3. De kritiek van verzoeker in zijn vierde middelonderdeel betreft het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel tegen een beslissing waarbij een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat het laken van de beroepsmogelijkheden neerkomt op wetskritiek die niet dienstig kan worden aangevoerd (cf. RvS 19 juni 2013, nr. X). Bovendien ressorteert de huidige vordering onder de zogeheten 'volle rechtsmacht-procedure' cf. artikel 39/2, §1, van de vreemdelingenwet zodat verzoeker elk belang ontbeert bij zijn kritiek.

2.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. X).

2.2.5. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. X). De artikelen 2 en 3 van dezelfde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op *"afdoende"* wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dus dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. X).

2.2.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)"

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van

15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn zesde en laatste verzoek om internationale bescherming van 23 januari 2019 op 13 mei 2019 een interview had bij Dienst Vreemdelingenzaken (AD X, stuk 8) en op 19 juni 2019 een persoonlijk onderhoud had bij de commissaris-generaal (AD X, stuk 6). Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken als nieuwe feitelijke elementen: *“Beschieting en dreigement. Ook mijn gezondheidstoestand.”* Gevraagd vanwaar die problemen kwamen, verklaarde verzoeker: *“In Irak hadden ze mij ook gevraagd om te zingen voor het Mehdi leger en voor Moqtada zelf, maar ik had het geweigerd. Ik denk dat het begin 2015 was.”*

Nog blijkens het administratief dossier (AD X, stuk 10) legde verzoeker in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming drie documenten neer: foto's van zijn beschoten huis, een kopie van de lijst van personen die gezocht worden door een militie en een blad met *hyperlinks* naar zangfragmenten van verzoeker. Verzoeker legde nog twee documenten neer die gerelateerd zouden zijn aan een asielmotief die hij aanbracht tijdens zijn vorige (vijfde) asielaanvraag, namelijk deelname aan een betoging voor de Iraakse ambassade in België, zijnde foto's van verzoeker op die betoging en van foto van de officiële aanvraag voor die betoging die hij doorkreeg van jongeren die hem organiseerden.

2.2.8. Waar verzoeker in zijn derde middelonderdeel stelt dat *“een persoonlijk onderhoud zich opdringt”*, gaat hij er volkomen aan voorbij dat uit het administratief dossier blijkt hij wel degelijk werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat op 19 juni 2019 plaatsvond (AD X, stuk 6) en waarbij hij de gelegenheid kreeg om zijn nieuwe elementen nader toe te lichten. Het derde middelonderdeel mist bijgevolg feitelijke grondslag.

2.2.9. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement, waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen.

2.2.10. Verzoeker brengt in zijn enig middel niets in tegen de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat het thans aangebrachte ‘nieuwe’ element reeds dateert van 2015 en hij nagelaten heeft om dat ter kennis te brengen aan de commissaris-generaal tijdens één van zijn vijf eerdere verzoeken om internationale bescherming. Een dergelijk laattijdig aanbrengen van een nieuwe vrees voor vervolging of risico op ernstige schade staat op gespannen voet met de samenwerkingsplicht waaraan verzoeker krachtens artikel 48/6, §1, van de vreemdelingenwet onderworpen is. Deze verplichting houdt in dat hij *“alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen”*. Hem gevraagd waarom hij nu pas dit nieuwe feitelijke element, dat zich reeds voordeed in 2015, aanhaalt, verklaarde verzoeker op 19 juni 2019 aan de commissaris-generaal immers iets gans anders: *“Ik had het niet aangehaald omdat ik niet rechtstreeks bedreigd werd. Het was verbaal en ik kon niets bewijzen. Maar toen zij mijn huis beschoten hebben terwijl het huis leef was, was het overduidelijk.”* (AD X stuk 6 p. 3). Verzoeker stelt dienaangaande in zijn verzoekschrift dat hij dit verzweeg omdat hij niet als islamist wilde gepercipieerd worden in België, doch dit is opnieuw een blote *post factum*-bewering, die nergens gestaafd wordt door verklaringen die verzoeker eerder aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij de commissaris-generaal. Het motief dat verzoeker aanhaalde tijdens zijn gehoor om deze nieuwe feiten niet eerder aan te brengen, betrof het gebrek aan bewijs ervan, terwijl hij in zijn verzoekschrift een vrees aanhaalt om als islamist gepercipieerd te worden. Bijgevolg blijft de onduidelijkheid bestaan over de reden waarom hij deze feiten niet eerder meedeelde, hetgeen de geloofwaardigheid ervan in belangrijke mate op de helling zet. Wegens gebrek aan geloofwaardigheid en omdat verzoeker verzuimt aannemelijk te maken dat hij deze elementen niet eerder kon aanbrengen, kan zijn weigering om te zingen voor het Jaesh al Mehdion mogelijk worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogt.

De stukken die verzoeker bijbrengt, waaronder foto's die zouden moeten bewijzen dat zijn huis werd beschoten door de milities (AD X, stuk 6, p. 6; stuk 10, foto's huis), vermogen deze appreciatie niet te veranderen, gezien op basis van de neergelegde foto's onmogelijk kan worden nagegaan in welke omstandigheden en door toedoen van wie de beschadigingen aan het huis zijn ontstaan. Naar aanleiding van de neergelegde 'zwarte lijst' en de *hyperlinks* (*Ibid.*, lijst militie, lijst *hyperlinks* zangtalent), wordt in de beslissing het volgende gesteld: *"U zou recent via een vriend vernomen hebben dat uw naam op deze zwarte lijst staat die in een van de kantoren van de militie uithangt. Uw vriend zou zelf eveneens op deze lijst staan en kreeg de lijst doorgestuurd van zijn eigen neef, die leider is bij de militie (DVZ 6de verzoek, rubriek 17, CG p.7, 9). U kan vervolgens geen enkele redelijke uitleg verstrekken waarom de neef van de militieleider zelf gezocht zou worden door de militie, ondanks zijn familiale connectie met de leider (die hem bovendien waarschuwde voor het gevaar en dus kennelijk op goede voet staat met zijn neef, p.9). De hyperlinks naar YouTube-video's van u als zanger in Irak en België leveren geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsvrees in Irak."* Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in zijn middel betoogt dat deze documenten zijn relaas zouden bevestigen.

2.2.11. Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij oppert dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid eventueel kan worden hersteld door nieuwe verklaringen en documenten. De Raad wijst er evenwel op dat dit enkel mogelijk is op de wettelijke voorwaarde uit artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet dat deze *"nieuwe elementen of feiten"* *"de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt"*. Zoals hierboven reeds aangehaald, komt het aan verzoeker toe aannemelijk te maken dat hij deze elementen niet eerder kon aanbrengen, dat ze niet louter algemeen van aard zijn of de voortzetting vormen van een relaas dat op wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden.

2.2.12. Verzoeker bracht thans ook nog twee extra stukken aan betreffende een asielmotief dat hij in het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming naar voor had gebracht, maar dat toen niet als *"nieuwe element"* in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de vreemdelingenwet werd aanvaard: deelname aan een manifestatie voor de Iraakse ambassade in België. Dienaangaande merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers aanwezigheid bij die betoging niet wordt betwist, maar dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoeker daarvoor vervolging zou vrezen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. De nieuwe documenten die verzoeker daarover neerlegt, bevestigen louter zijn aanwezigheid op die betoging, maar bevatten geen nieuwe informatie over een eventuele vrees voor vervolging die daaruit zou volgen. Deze twee documenten zijn daardoor evenmin een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogt. In zijn verzoekschrift onderneemt verzoeker geen poging om deze motivering te ontcrachten. De Raad treedt op deze punten de motieven van de bestreden beslissing bij en maakt deze tot de zijne. De Raad benadrukt bovendien dat verzoeker onderhavig rechtsmiddel tegen een beslissing inzake een volgend verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om opnieuw kritiek te uiten op de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal in een vorige asielaanvraag, waartegen verzoeker toen geen poging ondernam om beroep aan te tekenen, waardoor hij aldus zelf in de motivering daarvan berustte.

2.2.13. De ongestaafde bewering van verzoeker *in fine* van zijn vijfde middelonderdeel, dat hij een soennitisch moslim is waarvan de broer in België als vluchteling werd erkend, waardoor hij een bijzonder profiel zou hebben, is een element dat niet wordt ondersteund door de gegevens van het administratief dossier. Uit de verklaring van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt niet dat zijn broer als vluchteling zou zijn erkend en verzoeker gaf zelf te kennen dat hij tot de sjiitische strekking van de islam behoort (AD X stuk 8, Verklaring volgend verzoek, persoonsgegevens). Elders in zijn verzoekschrift omschrijft hij zichzelf overigens als een gematigd sjiitische moslim. Bijgevolg kan de commissaris-generaal onmogelijk een onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek verwijten doordat met deze kennelijk bedrieglijke elementen geen rekening zou zijn gehouden.

2.2.14. In zijn verzoekschrift wijst verzoeker er tenslotte, nopens de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), op dat een terugkeer naar Irak voorbarig is gelet op de algemene onzekerheid die daar heerst, waarvoor hij verwijst naar een artikel op de website *Middle East Eye d.d.* 8 januari 2019. In dat artikel wordt gewag gemaakt van betogingen in Bagdad die gewelddadig worden neergeslagen. De Raad stelt evenwel vast dat de overheidsrepressie naar aanleiding van de protestacties een vorm van gericht geweld is die gericht is tegen de betogers, maar dat deze feitelijkheden niet gekwalificeerd kunnen worden als willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4 § 2 c), van de vreemdelingenwet. Wat het risico op ernstige schade betreft onder de vorm van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld,

vermeldt de commissaris-generaal in zijn bestreden beslissing dat er zich geen fundamentele wijzigingen in negatieve zin voordeden sinds zijn vorige asielaanvraag niet in overweging genomen werd (31 oktober 2018). Om dat de staven verwijst de commissaris-generaal naar 'EASO' landeninformatie van maart 2019, waaruit blijkt dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad geen risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Na consultatie van die landeninformatie stelt de Raad vast dat die conclusie daarin steun vindt. De Raad treedt op deze punten de motieven van de bestreden beslissing derhalve bij en maakt deze tot de zijne. Verzoeker heeft ook geen "*persoonlijke omstandigheden*" aannemelijk gemaakt die een verhoogd risico zouden opleveren op slachtofferschap van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld. De veiligheidssituatie in Irak kan dus niet gelden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming in hoofde van verzoeker aanzienlijk verhoogt.

2.2.15. De Raad stelt op basis van wat voorafgaat vast dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het zesde verzoek om internationale bescherming van verzoeker omdat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.16. Bijkomend stipt de Raad aan, naar aanleiding van de stelling van verzoeker dat hij bij een terugkeer wel degelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade, dat het onderzoek beperkt blijft tot de 'nieuwe' elementen in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Voorts is het advies van de commissaris-generaal betreffende de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet niet bindend en wijzigt dit de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat dit advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (cf. RvS 21 januari 2020, nr. X; RvS 24 mei 2016, nr. X).

2.2.17. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 57/6 en/of 57/6/2 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.2.18. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN